

Motion till riksdagen 2020/21:672

av **Markus Wiechel m.fl. (SD)**

Somalia

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över ett tillfälligt stöd till områdena Puntland och Galmudug och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen, inom världssamfundet, för att finna en långsiktigt hållbar lösning på landets styre bör verka för att Somalias demokratiska modell i så stor utsträckning som möjligt anpassas till landets traditionella klanstruktur, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör arbeta för att givarsamfundet upprättar oberoende tjänstemyndigheter som mellanhänder mellan givarsamfundet och den somaliska staten å ena sidan och de organisationer som tillhandahåller tjänster å andra sidan, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör verka för att Unsom utarbetar en plan för att reglera de företag som tillhandahåller säkerhetstjänster i landet i syfte att hålla kostnaderna nere, hålla intäkterna borta från potentiella terrorister och krigsherrar och stödja uppbyggnaden av en beskattad, vit ekonomi i landet och tillkännager detta för regeringen.

Bakgrund

Somalia är idag klassat som ett av de mest krigsdrabbade länderna i Afrika, och dess regering har till följd av inbördeskrig sedan 1991 saknat full kontroll över landet. Under 2000-talet har Somalia återkommande varit bland de länder i världen med flest antal flyktingar, vilka både flytt internt och till andra länder. Fattigdom, svält och misär hör dessvärre till vanligheten i regionen, varför bland annat FN har bidragit med mycket stöd. Till följd av det klanbaserade samhället och de pågående konflikterna har landet delats upp och regeringen saknar kontroll över större delen av landet.

Tillfälligt stöd till självstyre i Galmudug och Puntland

Puntland är ett område i norra Somalia och var tidigare, till skillnad från Somaliland, en italiensk koloni vid namn italienska Somaliland. Sedan 1998 är det en självstyrande region av Somalia, som följd av det rådande inbördeskriget i Somalia och området är uppdelat i åtta olika regioner. Ungefär två tredjedelar av befolkningen är nomader och samhället har idag stora svårigheter med den egna försörjningen. Detta har delvis lett till ökad piratverksamhet, vilket också blivit internationellt uppmärksammat.

Galmudug är ett område söder om Puntland, bestående av två somaliska regioner. Området präglades av krig och laglöshet fram till 2006, då det i praktiken blev en autonom region med en egen president, parlament, domstol och armé.

I framtiden önskar både Puntland och Galmudug vara delrepubliker av en federal somalisk stat och strävar inte efter självständighet. Under det rådande inbördeskriget har de båda områdena dock själva agerat som autonoma regioner, vilket har varit positivt för att minska spänningarna och förhindra ytterligare konflikter i Somalia. Så länge inbördeskrig råder i landet bör riksdagen ge regeringen till känna att se över hur dessa områden kan stöttas för att förhindra en eventuell eskalering av våldet i Somalia.

Demokratisk modell med hänsyn till landets traditionella klanstruktur

Val i Somalia är, med svenska mått mätt, en något udda affär. Valkommissionen väljer i ett första steg 135 klanäldste, vilka i sin tur upprättar en lista på runt 14 000 delegater. Dessa väljer sedan de 275 platserna i underhuset. Sverigedemokraterna välkomnar alla steg mot en demokratisering, även om tillvägagångssättet inte alltid är perfekt från början och kan komma att kräva förändringar. Vi ser det inte heller som problematiskt att Somalia väljer en egen väg, baserad på landets klanstruktur och säkerhetssituation, i stället för att kopiera den västerländska modellen. Forskning och erfarenhet visar att när världssamfundet påtvingar den västerländska demokratiska mallen på mångkulturella och dåligt utvecklade stater, kan resultatet bli katastrofalt.

Vi vill därför att regeringen inom världssamfundet, för att finna en långsiktigt hållbar lösning på landets styre, verkar för att en demokratisk modell i så stor utsträckning som möjligt tar hänsyn till landets traditionella klanstruktur.

Långsiktig uppbyggnad av den offentliga förvaltningen

Tidigare erkända somaliska regeringar, både övergångsregeringar och ordinarie federala, har ur förvaltningssynpunkt fungerat katastrofalt dåligt. Visselblåsaren Abdirazak Faartag har i flera sammanhang öppet vittnat om det s.k. Fadlansystemet genom vilket somaliska regeringsföreträdare genomfört enorma transaktioner från landets centralbank kontant, ofta helt utan att lämna några kvitton på vad pengarna används till. Företrädare för Somalias regering agerar enligt Faartag som om landets tillgångar var deras egna, och endast en bråkdel av internationella donationer ämnade för statskassan hamnade faktiskt på dess konton.

Situationen på intäktsidan var tyvärr lika dålig. En av somaliska statens största inkomstkällor är tullar från hamnen i Mogadishu. 2010 beräknades hamnen ha intäkter på 30 miljoner dollar. Av dessa rapporterades 12 till staten varav 6 gick direkt till presidentens egna utgifter, vilka inte redovisas offentligt. Experter räknar med att den somaliska staten skulle kunna inbringa stora skattetillgångar, t.ex. från landets telekomindustri, men att så inte sker därför att viljan saknas. Delar av den somaliska staten har även enligt rapporter varit involverade i organiserad brottslighet, till exempel vapenförsäljning till terrorgruppen al-Shabaab som man själv ligger i krig med. Ingenting tyder heller på att situationen kommer att förbättras under överskådlig tid. Sverigedemokraterna drar slutsatsen att Somalias offentliga förvaltning inte är en fungerande samarbetspartner. Samtidigt drabbar den somaliska korrruptionen oundvikligen hjälpinsatserna i landet.

Därför vill vi att Sveriges regering arbetar för att minimera beroendet av den somaliska staten som tjänsteleverantör och i stället arbetar för att det internationella samfundet, för att förhindra korrruption och på sikt bygga upp fungerande offentliga institutioner, upprättar oberoende tjänstemyndigheter (Independent service authorities) som mellanänder mellan givarsamfundet och den somaliska staten å ena sidan och de organisationer som tillhandahåller tjänster å den andra.

CSO:er och säkerhet

Ett stort antal CSO:er (Civil Society Organisations) är verksamma på marknaden i Somalia. Det är inte ovanligt att CSO:er spenderar upp till 50 % av sina budgetar på säkerhet i Somalia. Det är inte heller ovanligt att säkerheten tillhandahålls av parter som är mycket olämpliga, vilket leder till en stor marknad för krigsherrar och ett stort ekonomiskt incitament att kontrollera vissa territorier. Det har också funnits tecken på en kartellisering av dessa s.k. implementerande parter, som på olika sätt utför arbete åt CSO:er i Somalia. Sammantaget leder detta till en försämrad säkerhetssituation.

Sverigedemokraterna vill därför att regeringen verkar för att Unsom utarbetar en plan för att reglera de företag som tillhandahåller säkerhetstjänster i landet, i syfte att hålla kostnader nere, hålla intäkterna borta från potentiella terrorister och krigsherrar samt stödja uppbyggnaden av en beskattad, vit ekonomi i landet.

Markus Wiechel (SD)

Björn Söder (SD)

Sara Gille (SD)

Mats Nordberg (SD)